

ARCHEOLOGISCHE EVALUATIE VAN HET BODEMARCHIEF TE ANTWERPEN, ZOMERWEG

PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

ABO Archeologische Rapporten 909

Rapport opgemaakt door:

Kontichsesteenweg 38

2630 Aartselaar

Februari - Mei 2019

Dossiernr. 25652

Projectcode 2019B336

1 GEMOTIVEERD ADVIES

1.1 INTERPRETATIE EN DATERING

Op basis van landschappelijke en archeologisch/historische gegevens kan een inschatting gemaakt worden van de aard en ouderdom van eventuele archeologische vindplaatsen ter hoogte van het studiegebied.

Het studiegebied ligt in de voormalig poldergebied op de rechteroever van de Schelde. De vroegere natuurlijk natte klei- en zandgronden werden vooral als weilanden gebruikt

Archeologische vindplaatsen - meldingen in de directe omgeving zijn schaars.

Cartografische bronnen wijzen uit dat het studiegebied minstens sinds het einde van de 18e eeuw in landelijk gebied lag, op het grens van het toenmalige polderdorp "Wilmersdonck". Vanaf de 19de eeuw ligt het studiegebied in ruraal gebied met weilanden, langsheen of door een landweg. Het onderzoeksgebied lijkt op de historische kaarten de dijk van Wilmersdonck te snijden.

Vanaf de 20ste eeuw ondergaat het gebied een sterke modernisering; in de jaren '70 verschijnen de verschillende dokken op het kaart en grote snelwegen zoals de A12 worden aangelegd. Op de latere luchtfoto's is een geleidelijke verspreiding van de industrie waarneembaar. Het terrein raakt snel bebouwd en doet dienst als opslaggebied en haveninstallaties.

1.2 INSCHATTING POTENTIEEL TOT KENNISVERMEERDERING

Het potentieel tot kennisvermeerdering is nihil voor het aantreffen van archeologische resten. Het terrein bevindt zich volgens de bodemkaart in natte klei en zandbodems, maar in de 20ste eeuw is heeft het onderzoeksgebied een grondige metamorfose ondergaan. Het terrein is in het kader van de ontwikkeling van de Antwerpse Haven aanzienlijk opgehoogd, circa 4-6 meter. Het oorspronkelijke bodemarchief bevindt zich onder dit ophogingspakket.

De terrein was doorheen de tijd ruraal gelegen, steeds net buiten de bewoningszones in gebruik genomen vooral als weiland. In de 20ste eeuw ondergaat het omgeving grote veranderingen, de Haveninstallatie en de industrie werd aangelegd en de grond kunstmatig verhoogd. Het functie van het terrein veranderde doorheen de tijd pas in de 20ste eeuw, met de aanleg van de havens.

De huidige werken gebeuren in het aanwezige ophogingspakket, maar plaatselijk raken de paalfunderingen, verstoringsgraad circa 25.12m² of 0.018%, mogelijk de nog potentieel aanwezige originele bodem. Echter door de geringe percentage dat het oorspronkelijk bodemarchief mogelijk wordt geraakt wordt de kans op kennisvermeerdering nihil geschat word.

Deze gegevens maken dat de impact van de werken op eventueel aanwezige archeologische erfgoedwaarden zeer beperkt is. De bodemingrepen zouden slechts plaatselijk archeologische resten onder het aanwezige ophogingspakket kunnen aansnijden. Bijgevolg is de kans op kennisvermeerdering zeer beperkt tot zelfs onbestaand. Bovengenoemde argumenten pleiten daarom voor het afzien van verder onderzoek. Bijgevolg dient ook geen programma van maatregelen te worden opgesteld.